

IZBOR JE NA NAMA!

Mario Dučić,
kolovoz 2010.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Gledaj! Danas preda te stavljam: život i sreću, smrt i nesreću. Ako poslušаш zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje ti danas dajem – ako ih poslušаш ljubeći Jahvu, Boga svoga, hodeći njegovim putevima, vršeći njegove zapovijedi, njegove zakone i njegove uredbe, živjet ćeš, i razmnožit će te Jahve, Bog tvoj, i blagoslovit će te u zemlji u koju ulaziš da je zaposjedneš.“ (Pnz 30,15-16)

Vjerujem da mi je, dok sam čitao ove riječi u Ponovljenom zakonu, Gospod htio ukazati na neke važne činjenice koje se tiču naših svakodnevnih životnih odluka.

Život pred nas stavlja mnogo raznih odluka koje moramo donijeti tijekom dana, tjedna ili pak mjeseca. Prema nekima se možemo ponašati suzdržano, neke možemo odgoditi i ostaviti za kasnije. No postoji jedna odluka o kojoj ovisi čitav naš život na Zemlji ali i poslije – a to je odluka o poslušnosti Bogu i njegovoj Riječi. Iako nas Bog ne prisiljava na poslušnost, ipak odluka o poslušnosti je odluka između života i smrti i ne smijemo je uzeti olako.

Kod Boga ne postoji tzv. sivih područja, kako

✦ **Postoji jedna odluka o kojoj ovisi čitav naš život na Zemlji ali i poslije – a to je odluka o poslušnosti Bogu i njegovoj Riječi.**

bismo često htjeli, već nam se kroz Pismo jasno daje do znanja da on od nas traži konkretne odluke koje nas stavljaju „između života i smrti“, „blagoslova i prokletstva“ ili pak „sreće i nesreće“.

Jednom je prilikom Isus, dok je propovijedao, jasno dao do znanja svojim slušateljima da ne mogu biti neodređeni vezano uz njega i ono što su čuli, već da moraju donijeti važnu odluku: „Tko nije sa mnom, taj je protiv mene!“ (Luka 11,23).

Čitajući Knjigu Izlaska, znamo da je stara generacija u nedostatku vjere lutala četrdeset godina i umrla u pustinji. Mojsijeva lekcija njima vrlo je jasna – zbog onoga što je Bog napravio, Izrael treba gajiti nadu i slijediti ga, radi onoga što očekuje, treba slušati i vršiti njegove zapovijedi, i zbog onoga tko on jest, treba ga u potpunosti ljubiti. Ako to shvati i prihvati, pripremit će se za ulazak u Obećanu zemlju.

Mojsije u svome govoru kaže da krajnja odgovornost leži na njima, a ne na Bogu. Čuli su upute, ispred njih je stajala odluka – poslušati Boga i ući u Obećanu zemlju ili ostati „neopredijeljen“, odnosno odabrati

drugo te umrijeti. Blagoslov ili prokletstvo – sreća ili nesreća – oni su morali izabrati!

Isto danas Bog stavlja pred nas svoju Riječ i od nas traži da odaberemo između poslušnosti ili neposlušnosti. Poslušnost donosi naklonost i Božje blagoslove, neposlušnost zatvara blagoslove i vodi nas u duhovnu smrt.

1. AKO ŽELIMO IMATI ŽIVOT, TREBAMO DONIJETI ODLUKU DA ĆEMO BITI POSLUŠNI BOGU.

„Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj, ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas, prijanjajući uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo.“ (Pnz 30,19)

Tijekom pastoralnog rada imao sam prilike vidjeti da su većini vjernika jednostavne stvari o Bogu i njegovoj Riječi često nerazumljive samo zato što nemaju dobar stav o poslušnosti Bogu pa umjesto da vjeruju njegovoj Riječi, te iskuse blagoslove, oni kažu da ne razumiju i kompliciraju vrlo jednostavne stvari.

Bog nije mističan i nedokučiv da ne bismo mogli doći do njega i shvatiti njegovu Riječ. On nas je pozvao na poslušnost svojim zapovijedima te nas želi podsjetiti, kao i

★ **Bog nije mističan i nedokučiv da ne bismo mogli doći do njega i shvatiti njegovu Riječ.**

mladu generaciju Izraelaca, da njegovi zakoni, odnosno upute, nisu sakriveni ili izvan dometa našeg duhovnog razumijevanja – Bog pred nas svaki dan stavlja jednostavne odluke – na nama je da biramo!

Apostol Pavao, govoreći o pravednosti koja dolazi po vjeri, opisuje one koji žele komplicirati i koji su govorili: „‘Tko će uzići na nebo?’ – to jest da dovede Krista; ni: ‘Tko će sići u bezdan?’ – to jest da izvede Krista od mrtvih! Pa što kanim reći? – ‘Blizu je tebi riječ: u tvojim ustima i u tvom srcu’, to je riječ vjere koju mi propovijedamo.“ (Rimljanima 10,6-8)

Bog nije daleko niti je mističan, niti nam želi uskratiti spoznaju o tome što trebamo činiti. Jeste li čuli kako ljudi kažu: „Ah, kad bih samo znao što Bog želi od mene?“ dok u isto vrijeme ne žele biti poslušni Božjoj otkrivenoj riječi? Takav stav nije ništa drugo doli izgovor jer Božji zakoni upisani u Bibliji jasni su i transparentni, kaže apostol Pavao – od nas se jednostavno traži da po snazi Duha Svetoga budemo poslušni!

Često problem nije u zamršenim spoznajama, već u najjednostavnijim oblicima vjere – poslušnosti prema Bogu i njegovoj riječi! Bog je napravio sve, a nama je prepustio da donesemo odluku.

Zato i Pavao u svojem pismu Rimljanima kaže da je sve pitanje odluke, odnosno vjere

u Boga! Vrlo je jednostavno prijeći „iz smrti u život“ – „Ako ustima svojim priznaješ Isusa Gospodina i srcem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje, jer Pismo veli: ‘Tko god vjeruje u nj, neće se razočarati.’“ (Rimljanima 10,9-11).

Želimo li iskusiti život koji se nalazi u Gospodinu i koji je obećao blagosloviti, moramo učiniti nešto vrlo jednostavno – donijeti odluku da ćemo mu biti poslušni.

2. AKO ŽELIMO IMATI ŽIVOT, NE MOŽEMO SE OSLONITI NA SVOJE OSJEĆAJE.

Koliko se samo vjernika, i ne znajući, nalazi bez Božjeg života i blagoslova, samo zato što se oslanjaju na svoje osjećaje.

Koliko sam ih čuo da kažu: „Nisam se dobro osjećao na bogoslužju“, „Ne osjećam da je to riječ za mene“, „Ne osjećam da bih trebao slaviti“, „Nemam pozitivan dojam o sebi“, „Ne osjećam u svom srcu da je to pravedno“ i tome slično, dok su istovremeno neposlušni jednostavnim uputama iz Pisma.

✳ **Koliko se samo vjernika, i ne znajući, nalazi bez Božjeg života i blagoslova, samo zato što se oslanjaju na svoje osjećaje.**

Mnogi kršćani su vođeni emocijama i odlukama utemeljenima na trenutačnim okolnostima, koje nažalost ne donose Božji život već, zbog neposlušnosti, nevolje i u konačnici duhovnu smrt.

Apostol Pavao kaže da se naše srce, koje je središte osjećaja, mora pokoriti Božjoj Riječi, a ne biti vođeno emocijama: „Ali, hvala Bogu što ste se, pošto ste bili robovi grijeha, od svega srca pokorili onom obliku nauke kojemu ste bili predani.“ (Rimljanima 6,17). U izvorniku čitamo još bolji prijevod: „poslušali od srca takvu nauku koja vas je oslobodila.

Drugim riječima, apostol nam kaže da smo postali slobodni tada kada smo čuli i prihvatili istinu Evanđelja, istinu nauke i srcem poslušali. Bog nije samo dotaknuo naše osjećaje, već smo također donijeli voljni odluku u toj emotivnoj prisutnosti da ćemo

✦ **Vjernici, koji nisu poslušni Bogu i načelima njegove Riječi, često mogu svojim razgovorima i reakcijama biti vrlo nezreli i emotivno nestabilni jer hode prema „prohtjevima srca svoga“, odnosno trenutačnim osjećajima i emocijama, te uspješno zavaravaju sami sebe.**

biti pokorni Božjoj Riječi koja je temelj naše vjere, slobode i blagoslova koje imamo po njemu.

Vjernici, koji nisu poslušni Bogu i načelima njegove Riječi, često mogu svojim razgovorima i reakcijama biti vrlo nezreli i emotivno nestabilni jer hode prema „prohtjevima srca svoga“, odnosno trenutačnim osjećajima i emocijama, te uspješno zavaravaju sami sebe da će čineći tako svejedno uspjeti u životu, iako im Bog istovremeno ne daje pravi život jer su nepokorni njegovoj riječi.

Mojsije je Izraelcima jasno dao do znanja da će se takvi naći pod prokletstvom, a ne blagoslovom. „Neka se nitko, čuvši riječi ovog prokletstva, ne nada blagoslovu kazujući u svome srcu: Bit će mi dobro ako poživim i po prohtjevima srca svoga.“ (Pnz 29,18). Jedan drugi prijevod glasi ovako, „da blagoslovi sebe u svom srcu govoreći: Imat ću mir, iako hodam u imaginacijama svog srca.“

Hebrejska riječ za „imaginacije“ je sheriruth, a znači iskrivljeno, svojeglavo, okorjelo.

Drugim riječima, takva će osoba samu sebe blagoslivljati misleći da je s njom sve u redu, bez obzira na to što istovremeno hoda s iskrivljenim, okorjelim i nepokornim srcem. Je li to moguće?

Takvima je Bog rekao da im: „nikada neće

biti oprošteno, nego će se gnjev i ljubomora Jahvina izliti na tog čovjeka, tako da će se sve prokletstvo zapisano u ovoj knjizi na nj oboriti, te će Jahve izbrisati ime njegovo pod nebom.“ (Pnz 29,19)

Ne samo što će takvi vjernici izgubiti istinski život koji dolazi kroz poslušnost već i često ne mogu opstati u crkvama gdje se zdravo propovijeda Božja riječ. Pismo kaže da će ljudi biti emotivni u zadnjim danima jer će oko sebe nagomilati razne učitelje koji će im „škakljati uši“, a uši su njihova osjetila jer su „osjetilna, a ne poslušna stvorenja“.

Razmotrimo поближе neke dijelove Ponovljenog zakona, gdje nam Mojsije vrlo jasno opisuje karakteristike onih koji su nevjerni Gospodu. Primjerice, u Pnz 31,27 čitamo da su: „buntovni i tvrdih šija“.

Jedno u Bibliji je sigurno – Bog mrzi neposlušnost svog naroda i opisuje jasnim riječima takve ljude: „Oni ga iznevjeriše – nisu mu sinovi, već nakaze sinovske, porod izopačen i prepreden... Jer trs je njihov od sodomskog trsa i od vinograda gomorskih; grožđe im je grožđe otrovno, grozdovi im grozdovi gorčine; njihovo je vino otrov zmijski, žestok jed otrovnice ljute...“ (Pnz 32,5; 32-33). Osobnog sam uvjerenja da su takvi vjernici korov o kojem Isus govori u evanđeljima i nalaze se u crkvama diljem svijeta. To su oni koje čeka strašna

kazna Jaganjčeva suda zbog konstantne neposlušnosti Bogu i njegovoj riječi!

Često mogu zadržati vanjsko obličje religioznosti – neku samopravednost kojom žele dokazati da su najbolji, pobožni i mudriji od drugih, ustvari, takvi su rijetko vođeni Svetim Duhom jer svojim osjetilima i tvrdoćom svoga srca djeluju suprotno Božjoj riječi.

Povrh svega, u Pismu čitamo kako misle da su u pravu i sebe sami blagoslivljaju, dok su im srca zapravo u gorčini i daleko od Gospoda: „Neka ne bude među vama čovjeka ni žene, roda ni plemena, kojemu bi se srce danas odvrtilo od Jahve, Boga našega, pa da ide iskazivati štovanje bogovima onih naroda. Neka ne bude među vama korijena koji rađa otrovom i pelinom.“ (Pnz 29,17).

Drugim riječima, Mojsije za njih kaže da će, budući da nisu pokorni Gospodu,

★ **Takvi vjernici izgubiti istinski život koji dolazi kroz poslušnost već i često ne mogu opstati u crkvama gdje se zdravo propovijeda Božja riječ. Pismo kaže da će ljudi biti emotivni u zadnjim danima jer će oko sebe nagomilati razne učitelje koji će im „škakljati uši“.**

rađati gorkim korijenom koji će donositi otrov među Božji narod. Osim emocija koje prevladavaju, moguće je da zbog neposlušnosti postanu gorki korijen koji će trovati one s kojima se druže ili pak poticati u njima nezadovoljstvo i nevjeru, odnosno gorčinu koja je vrlo opasna za Kristovo tijelo. Iako takvima treba pomoć, moramo se čuvati i izbjegavati takve vjernike da se ne upletemo u emotivne igre koje nas mogu odvući od poslušnosti Bogu.

Gorčina je inače vrlo opasna u Kristovu tijelu, zbog čega nas Pismo upozorava da budemo „budni“ te da takve izbjegavamo i korimo: „Budno pazite da tko ne ostane bez milosti Božje, da ‘ne proklja koji gorki korijen’ i da ne unese zabunu i ne zarazi cijelo mnoštvo!“ (Hebrejima 12,15).

Kao pastoru, teško mi je gledati da takvi vjernici, ako ustraju, iako možda izgledaju kao da uspijevaju u području svog osobnog života, braka ili posla, jednostavno na kraju propadnu: „ja vam danas izjavljujem da ćete zaista propasti; nećete dugo živjeti na zemlji u koju ćete, prešavši Jordan, ući da je

✦ **Drugim riječima, Mojsije za njih kaže da će, budući da nisu pokorni Gospodu, rađati gorkim korijenom koji će donositi otrov među Božji narod.**

zaposjednete.“ (Pnz 30,18).

Ako želimo imati istinski Božji život, jedno je sigurno – ne možemo se oslanjati na svoje emocije i srce, kao centar osjećaja, već trebamo biti poslušni Bogu i njegovoj otkrivenoj Riječi.

3. AKO ODABEREMO POSLUŠNOST, VJERUJEM DA ĆEMO BITI BLAGOSLOVLJENI.

„Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj, ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas, prijavljujući uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo. Ta on je život tvoj, tvoj dugi vijek, da bi mirno mogao boraviti na zemlji za koju se Jahve zakle ocima tvojim...“ (Pnz 30,19-20)

Danas, kao i svakoga dana, pred nama se pojavljuje izbor – život ili smrt, jer na kraju krajeva, moramo odlučiti što ćemo učiniti s onim što znamo.

Jedina je nada za nas, prema Mojsijevim uputama Izraelcima, da se „obratimo Jahvi, Bogu svome, i poslušamo... glas njegov iz svega srca svoga i iz sve duše svoje u svemu“, kaže Mojsije, „što sam ti danas naredio...“ (Pnz 30,2).

Ono što trebamo učiniti je pokajati se

(promijeniti način življenja i razmišljanja) te tražiti od Gospoda da ukloni od nas tu tvrdokornu duševnu ljagu koja zapravo nema veze s duhovnošću koju želimo drugima predstaviti. I ne samo to, već trebamo „poslušati glas njegov“! Donijeti odluku da ćemo slušati i vršiti ono što on kaže i da si nećemo dopustiti da donosimo odluke na temelju osjećaja! „Njegove zapovijedi nisu teške“, već je područje naše borbe često učiniti pravilan izbor.

Kada ne želimo slušati ono što nam Bog govori u svojoj Riječi, otvaramo se raznim emocijama koje mogu iskriviti istinu. Zato trebamo naučiti slušati Gospoda i prijanjati uz njega, njegovu riječ i sve slugе koje je postavio u naše živote.

Jedino tako možemo imati mir u ovim nemirnim danima i nevoljama, koje nas sve više okružuju, i zadržati „Obećanu zemlju“ u koju smo ušli odlukom koja nam je donijela spasenje i novi život. Ako tako učinimo i ako srcem prihvatimo, Bog nam obećava blagoslove koji će se očitovati na nekoliko područja.

Kao prvo, vjerujem da ćemo samo tako doista moći oživjeti kao pojedinci i kao crkva; vratiti radost spasenja i žar predanja jer ćemo doći na izvor – samom Gospodinu! Ako poslušamo njegov glas, Mojsije nam kaže da će: „Jahve, Bog naš, obrezati naša

srca, srca našeg potomstva, tako da ljubimo Jahvu, Boga svoga, iz svega srca svoga iz sve duše svoje, i da živimo“ (Pnz 30,6).

Kao drugo, doći će do duhovnog oslobođenja od zlih duhova koji nas pritišću, rasta crkve i blagoslova, kako na osobnom tako i crkvenom planu: „Jahve, Bog tvoj, svalit će sva ova prokletstva na neprijatelje tvoje, na mrzitelje tvoje koji su te progonili. A ti ćeš ponovo slušati glas Jahvin i vršiti sve njegove zapovijedi koje ti danas dajem.

Jahve, Bog tvoj, obilno će te nagrađivati u svakom pothvatu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu stoke tvoje i u urodu plodnog tla; jer Jahve će se opet radovati nad tvojim dobrom, kao što se radovao nad dobrom otaca tvojih...“ (Pnz 30,7-9).

Dakle, Riječ koju nam Bog daje nije za nas „preteška, niti je od nas predaleko“, ne moramo čekati nekoga da nam je „posebno“ objasni niti je ona toliko daleko da nam

★ **Ono što trebamo učiniti je pokajati se (promijeniti način življenja i razmišljanja) te tražiti od Gospoda da ukloni od nas tu tvrdokornu duševnu ljagu koja zapravo nema veze s duhovnošću koju želimo drugima predstaviti.**

je netko treba donijeti, kao što često očekujemo od gostiju propovjednika koji dolaze iz Amerike ili drugih zemalja. Ona je jednostavno blizu nas, u našim ustima i srcima kako bismo je mogli vršiti: „Nije na nebesima, da bi rekao: Tko će se za nas popeti na nebesa, skinuti nam je te nam je objaviti da je vršimo? Nije ni preko mora, da bi mogao reći: Tko će preko mora za nas poći, donijeti nam je te nam je objaviti da je vršimo? Jer, Riječ je posve blizu tebe, u tvojim ustima i tvojem srcu, da je vršiš.“ (Pnz 30,12-14)

Dakle, što ćemo danas učiniti s ovom riječi? Hoćemo li odabrati život i prionuti uz njega ili nastaviti ići svojim pogubnim putevima na

kojima nas zasigurno čekaju smrt i propast?

Na nama je da izaberemo. Ne možemo ostati suzdržani jer suzdržanost govori da smo protiv života. Bog je pred nas stavio „život i smrt, blagoslov ili prokletstvo.“

✦ „Njegove zapovijedi nisu teške“, već je područje naše borbe često učiniti pravilan izbor. Vjerujem da ćemo samo tako doista moći oživjeti kao pojedinci i kao crkva; vratiti radost spasenja i žar predanja jer ćemo doći na izvor – samom Gospodinu!

Copyright©2010. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA

ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".